

COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME
EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS

ЕВРОПСКИ СУД ЗА ЧОВЕКОВИ ПРАВА
ПЕТТИ ОДДЕЛ

ОДЛУКА

Жалба бр.30956/05

Од Сулба АЈВАЗИ

Против Република Македонија

***Напомена:** Македонскиот превод на текстот на одлуката на Европскиот суд за човекови права е исклучиво информативен и од него не произлегуваат никакви права и/или обврски. Единствено официјалниот текст на одлуката на Европскиот суд за човекови права на англиски и/или француски јазик, објавена од страна на Судот е автентичен и се смета за оригинал. Не е дозволено објавување на овој превод на било каков начин без претходна дозвола од страна на Министерството за правда на Република Македонија, освен во случај доколку се користи за информирање.*

АЈВАЗИ ПРОТИВ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА ОДЛУКА

Европскиот Суд за човекови права (Петта секција) заседавајќи на 13 Ноември 2008 година во Совет составен од:

Peer Lorenzen, *Претседател*,
Karel Jungwiert,
Renate Jaeger,
Volodymyr Butkevych,
Mark Villiger,
Isabelle Berro Lefevre,
Мирјана Лазарова Трајковска, судии и
Claudia Westerdiek, *секретар на советот*

Земајќи ја во предвид жалбата поднесена на 6 август 2005 година,
Земајќи ја во предвид одлуката за испитување на допуштеноста и основаноста на предметот заедно (член 29 став 3 од Конвенцијата).

Земајќи ја во предвид декларацијата поднесена од страна на тужената Влада на 9 Јуни 2008, со барање до Судот да ја симне жалбата од листата на предмети , како и одговорот на жалителот на таа декларација,

По советувањето, одлучи како што е наведено подолу:

ФАКТИ

Жалителот, г-ѓа Сулба Ајвази, е македонски државјанин, родена 1957 и живее во Велес. Таа беше застапувана пред Судот од страна на г-дин З.Гавриловски, адвокат кој работи во Скопје. Македонската Влада (“Владата“) е застапувана од страна на својот Агент, г-ѓа Р. Лазареска Геровска.

Фактите на предметот, онака како што се доставени од страните, можат да се сумираат како што следи подолу:

На 1 февруари 1992 година жалителката поднела тужба против својот работодавач со барање за отштета за повреди здобиени на

АЈВАЗИ ПРОТИВ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА ОДЛУКА

работното место. На 20 февруари 1995 Општинскиот суд Велес одлучил делумно во полза на жалителката. Окружниот суд Скопје ја укинал таа одлука на 7 декември 1995. Втората, воедно и последна одлука на првостепениот суд со која делумно било прифатено барањето на жалителката е од 9 јули 2004. Оваа одлука била потврдена од страна на Апелациониот суд Скопје на 27 јануари 2005. Оваа одлука била доставена до жалителката на 7 февруари 2005.

ЖАЛБА

Жалителката се жалела според членот 6 став 1 од Конвенцијата дека постапката била неразумно долга како и дека судиите биле пристрасни.

ПРАВО

1. Жалителот се жалел на должината на постапката Таа се потпрела на членот 6 став 1 од Конвенцијата кој, во релевантниот дел, пропишува:

Член 6 став 1

“ Во определувањето на неговите граѓански права и обврски..секој има право на...судење во разумен рок од страна на...трибунал...”

Со писмо од 9 јуни 2008 Владата го информираше Судот дека тие предлагаат унилатерална декларација со цел разрешување на прашањето покренато со овој дел од жалбата. Тие понатаму побараа од Судот да ја одбие жалбата во согласност со член 37 од Конвенцијата.

Декларацијата гласи како што следи:

“ ... Владата оттука би сакала да изрази – по пат на еднострана декларација- признание дека во посебните околности на односниот случај, должината на домашната постапка не ги исполнува барањата за “разумен рок” , пропишани со членот 6 став 1 од Конвенцијата. Согласно тоа, Владата изразува подготвеност да му плати на жалителот сума од 2.940 евра (две илјади деветстотини и четириесет). Според Владата, оваа сума би претставувала соодветен надомест и доволна компензација за обжалената

АЈВАЗИ ПРОТИВ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА ОДЛУКА

должина на односната постапка, и оттука разумна сума во односниот случај во светло на праксата на судот. Оваа сума служи да ја покрие секоја материјална и нематеријална штета како и трошоците и ќе биде ослободена од било кои даноци кои можат да се применат. Оваа сума ќе биде наплатлива на сметка на жалителот во рок од три месеци од датумот на нотирање за одлуката согласно членот 37 став 1 точка в од Конвенцијата ... Во светло на погоре наведеното и во согласност со членот 37 став 1 точка в од Конвенцијата Владата би сакала да сугерира дека околностите на односниот случај му дозволуваат на Судот да донесе заклучок дека “од било која друга причина“ повеќе не е оправдано да се продолжи со испитување на жалбата. Дополнително не постојат причини од генерален карактер, така како што е дефинирано во членот 37 став 1 in fine, кој би барал понатамошно испитување на случајот по сила на таа одредба. Оттука, Владата го поканува Судот да ја одбие жалбата од својата листа на предмети.“

Со писмо од 28 јули 2008 жалителката го изразила својот став предметот не треба да биде одбиен врз основа на еднострана декларација, со оглед на наводното отсуство на непристрасност на судиите инволвирани во нејзиниот случај.

Судот забележува дека странките не биле во можност да се согласат на условите од пријателската спогодба во случајот. Тој повторува дека, според членот 38 став 2 од Конвенцијата, преговорите за пријателско спогодување се доверливи и дека членот 62 став 2 од Деловникот на Судот понатаму пропишува дека во спор не може да има повикување ниу потпирање на ниедна писмена или усна комуникација ниту понуда или спогодување, сторени во рамките на обидот за пријателска спогодба. Сепак, декларацијата е поднесена од Владата на 9 јуни 2008, надвор од рамките на преговорите за пријателско спогодување.

Членот 37 од Конвенцијата пропишува дека може да се донесе одлука за одбивање на жалбата од листата на предмети во секоја фаза од постапката, каде околностите водат кон еден од заклучоците наведени под (а), (б) или (в), од ставот 1 на тој член. Членот 37 став 1 (в) му овозможува на Судот да одбие жалба од својата листа доколку :

АЈВАЗИ ПРОТИВ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА ОДЛУКА

“ од било која друга причина утврдена од страна на Судот, повеќе не е оправдано испитувањето на таа жалба.“

Судот исто така потсетува дека во одредени околности, може да одбие жалба според членот 37 став 1 точка в врз основа на еднострана декларација од тужената Владата, дури и доколку жалителот сака испитувањето на жалбата да продолжи. Оттука, Судот ќе ја испита внимателно декларацијата во светло на принципите кои извираат од неговата пракса, особено пресудата *Tahsin Acar (Tahsin Acar v. Turkey (GC), no. 26307/95, ставови 75-77, ECHR 2003- VI)*.

Судот ја утврдил во бројни случаи, вклучувајќи ги и оние против Република Македонија, својата пракса што се однесува до жалби за повреда на правото на судење во разумен рок (*види Markovski v. Republic of Macedonia, no. 22928/03, 2 ноември 2006 и Ziberi v. Republic of Macedonia, no. 27866/02, 5 јули 2007*).

Имајќи ја во предвид природата на признанијата содржани во декларацијата на Владата, како и висината на компензацијата која се предлага - која е компатибилна со сумите кои се доделуваат во слични случаи – Судот смета дека повеќе не е оправдано да се продолжи со испитување на жалбата (член 37 став 1 точка в).

Дополнително, во светло на горните констатации, и особено имајќи ја во вид јасната и екстензивна судска пракса на оваа тема Судот е задоволен дека почитувањето на човековите права, така како што е дефинирано во Конвенцијата и нејзините протоколи, не бара продолжување на испитување на жалбата во овој дел (член 37 став 1 in fine). Следствено, треба да се одбие од листата.

2. Жалителот понатаму се жалел според членот 6 од Конвенцијата дека одредени судии од Основниот суд Велес примале подароци од работодавачот како и дека тој факт ја потенцира нивната непристрасност.

Судот го испита остатокот од жалбата на жалителката и не најде индикации за повреда на ниедно од нејзините права заштитени со Конвенцијата.

АЈВАЗИ ПРОТИВ РЕПУБЛИКА МАКЕДОНИЈА ОДЛУКА

Следи дека овој дел од жалбата е очигледно неоснован и мора да биде одбиен согласно членот 35 ставови 3 и 4 од Конвенцијата.

Од овие прчини, Судот едногласно

Ги нотира условите на декларацијата на тужената Влада во врска со должината на постапката обжалена согласно членот 6 став 1 од Конвенцијата;

Одлучи да ја одбие жалбата од својата листа на предмети во делот кој се однесува на горната жалба а во согласност со членот 37 став 1 точка в од Конвенцијата;

Го прогласува остатокот од жалбата за недопуштен.

Claudia Westerdiek

Секретар

Peer Lorenzen

Претседател